

Sygnatura akt III U 689/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 06-04-2016 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 31-03-2016r. w Koninie

sprawy **K. D.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o wysokość renty

na skutek odwołania **K. D.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 28-05-2014r. znak: (...)

Zmienić zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do przeliczenia K. D. wysokości renty poprzez :

- uwzględnienie okresu zatrudnienia od 1 stycznia 1998 r. do 28 lutego 1998 r. w Przedsiębiorstwie (...) w (...),

- uwzględnienie okresu zatrudnienia od 1 stycznia 2002 r. do 27 sierpnia 2002 r. w (...) S.A w Ł.,

- przyjęcie do podstawy wymiaru składek wynagrodzenia osiągnięte w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...)

w P. w roku 2003 r. w wysokości 35.150 zł a w roku 2004 r. w wysokości 81600,00 zł.

Sygnatura akt III U 689/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28.05.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. dokonał przeliczenia K. D. renty

z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1978 r. do 2012 r.

i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 95,56 %. Wysokość renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy wyniosła 1526,75 zł. Organ rentowy wskazał,

że w celu doliczenia okresu od 1.01.1998 r. do 28.02.1998 r. należy dostarczyć dokument potwierdzający otrzymanie odszkodowania za skrócony okres wypowiedzenia. Podano, że za okres zatrudnienia w zakładzie pracy (...) podstawa wymiaru składek wynosi : 2002 r. – 4136,36 zł, 2003 r. – 12000,00 zł, 2004 r. – 35200,00 zł, 2005 r. – 1000,00 zł.

Odwołanie od decyzji złożył K. D. wskazując, że według zeznań podatkowych zarobki w przedsiębiorstwie (...) za 2003 r. wyniosły 35.150 złotych a za 2004 r. nie uwzględniono wynagrodzenia w wysokości 81.600 zł. Odwołujący podał, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie zaliczył mu okresu zatrudnienia w (...) S.A w Ł. od stycznia 2002 r. do końca sierpnia 2002 r. a okres od 1.01.1998 r. do 28.02.1998 r. również powinien zostać uwzględniony albowiem otrzymał odszkodowanie w związku ze skróconym okresem wypowiedzenia umowy o pracę.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

K. D. (ur. (...)) w dniu 25.11.2013 r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Do wniosku przedłożył dokumenty związane z zatrudnieniem w tym m.in. :

- świadectwo pracy z dnia 31.12.1997 r. stwierdzające że w okresie od 1.09.1995 r. do 31.12.1997 r. był pracownikiem w Przedsiębiorstwie (...) (poprzednia nazwa (...) S.A). W świadectwie pracy zawarto adnotacje o zastosowaniu skróconego okresu wypowiedzenia umowy o pracę na podstawie art. 36⁽⁽¹⁾⁾ § 1 k.p. za okres od 1.01.1998 r. do 28.02.1998 r.,

- świadectwo pracy z dnia 5.01.2005 r. stwierdzające, że K. D. w okresie od 28.08.2002 r. do 5.01.2005 r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w P. jako dyrektor działu sprzedaży.

Odwołujący w informacji dotyczącej okresów składkowych i nieskładkowych podał, że w okresie od 2.01.2002 r. do 1.07.2002 r. był zatrudniony w (...) S.A w B. jednak nie posiada świadectwa pracy potwierdzającego okres zatrudnienia a zakład pracy nie istnieje.

W ramach prowadzonego postępowania wyjaśniającego organ rentowy ustalał czy przedsiębiorstwo (...) za skrócony okres wypowiedzenia od 1.01.1998 r. do 28.02.1998 r. wypłaciło odwołującemu odszkodowanie, jaka była wysokość podstawy wymiaru składek z tytułu zatrudnienia w przedsiębiorstwie (...) oraz czy istnieją dokumenty potwierdzające zatrudnienie odwołującego w spółce (...)

Organ rentowy stwierdził, że kwoty podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe K. D. wynoszą za rok 2002 – 4.136,36 zł, 2003 r. – 12.000,00 zł, 2004 r. – 35.200,00 zł, 2005 r. – 1.000,00 zł.

W przypadku zatrudnienia w spółce (...) organ rentowy stwierdził, że jedynie za miesiąc 12/2001 r. istnieją dowody na fakt zatrudnienia, gdyż podstawa wymiaru składek wskazuje na kwotę 6.000 złotych i w okresie od 1.12.2001 r. do 31.12.2001 r. był zatrudniony na umowie zlecenia. Natomiast za wskazany przez odwołującego okres pracy od 2.01.2002 r. nie ma dokumentów potwierdzających zgłoszenie odwołującego do ubezpieczeń społecznych oraz dowodów opłacania składek.

Niewyjaśniona pozostała kwestia wypłaty odszkodowania za skrócony okres wypowiedzenia w przedsiębiorstwie (...) za okres od 1.01.1998 r. do 28.02.1998 r.

Decyzją z dnia 10.01.2014 r. (znak : (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał K. D. od 26.11.2013 r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że nie uwzględniono okresu od 1.01.1998 r. do 28.02.1998 r. gdyż brak jest informacji

o wypłacie odszkodowania z tytułu zastosowania skróconego okresu wypowiedzenia, a także okresu zatrudnienia w (...) S.A od 2.01.2002 r. albowiem odwołujący nie został wówczas zgłoszony do systemu ubezpieczeń społecznych. Powyższa decyzja miała charakter wstępny, gdyż prowadzono postępowanie wyjaśniające związane z okresem zatrudnienia K. D. w firmie (...). W dniu 4.02.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał ostateczną decyzję przyznającą odwołującemu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31.12.2015 r. Kwota świadczenia nie uległa zmianie w porównaniu do poprzednio ustalonej, gdyż dokumenty z firmy (...) nie miały wpływu na wysokość świadczenia.

Na dalszym etapie postępowania przed organem rentowym odwołujący domagał się, aby uwzględnić w stażu ubezpieczeniowym skrócony okres wypowiedzenia w firmie (...) gdyż otrzymał z tego tytułu stosowne odszkodowanie (dołączył pismo rozwiązanie umowy o pracę z zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia z Przedsiębiorstwa (...). z uwagi na upadłość zakładu pracy który upływał w dniu 31.12.1997 r.). Dołączył umowę o pracę z 31.10.2001 r. zawartą na czas określony

tj. do 31.12.2011 r. stwierdzającą, że został zatrudniony od 2.11.2001 r.

w (...) S.A w Ł. na stanowisku dyrektora oddziału B. w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem wynoszącym 3.000 zł brutto. Wskazał na informację z ZUS Inspektorat w K., że za okres 12/2001 r. została opłacona składka w kwocie 733,20 zł od płatnika składek (...) S.A. Domagał się również uwzględnienia, że jego wynagrodzenie w przedsiębiorstwie (...) za lata 2003 wynosiło 31.150 zł, a w 2004 r. 81.600 złotych.

Zaskarżoną decyzją z dnia 28.05.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych

II Oddział w P. dokonał przeliczenia świadczenia rentowego od 26.11.2013 r.

tj. od nabycia uprawnień do renty. Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1978 r. do 2012 r. i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 95,56 %. Wysokość renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy stanowi wyniosła 1526,75 zł. Organ rentowy podał, że w celu doliczenia okresu od 1.01.1998 r. do 28.02.1998 r. należy dostarczyć dokument potwierdzający otrzymanie odszkodowania za skrócony okres wypowiedzenia. Zaznaczono, że za okres zatrudnienia w zakładzie (...)

od 28.02.2002 r. do 5.01.2005 r. podstawa wymiaru składek nie uległa zmianie

i wynosi : 2002 r. – 4136,36 zł, 2003 r. – 12000,00 zł, 2004 r. – 35200,00 zł, 2005 r. – 1000,00 zł. Organ rentowy zaliczył również odwołującemu okres pracy w (...) S.A od 2.11.2001 r. do 31.12.2001 r. a z uwagi na brak dokumentów potwierdzających zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych oraz rozliczenia składek nie uwzględniono okresu dalszej pracy w (...) S.A od 1.01.2002 r.

Sąd ustalił, że K. D. w okresie od 1.09.1995 r. do 31.12.1997 r. był pracownikiem w Przedsiębiorstwie (...)w upadłości w K. (poprzednia nazwa (...) S.A). Stosunek pracy ustał na skutek likwidacji zakładu pracy i zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia, który upływał z dniem 31.12.1997 r. Za pozostały okres wypowiedzenia tj. od 1.01.1998 r. do 28.02.1998 r. odwołujący otrzymał według wykazu uzupełniających niezaspokojonych roszczeń pracowniczych za miesiąc grudzień 1997 r. z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w K. odszkodowanie za skrócony okres wypowiedzenia oraz odpłatę pieniężną w łącznej kwocie 6.000 złotych brutto. Następnie od 1.01.2002 r. K. D. miał zawartą w dniu 31.12.2011 r. na czas nieokreślony umowę o pracę z (...) S.A w Ł.. Na jej podstawie odwołujący został zatrudniony jako dyrektor oddziału B. za wynagrodzeniem wynoszącym 3.000 zł brutto. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano (...) S.A Zakład (...) W ramach obowiązków prowadził rozmowy handlowe oraz podpisywał umowy handlowe z kontrahentami w P., K. oraz R. i uzyskiwał od pracodawcy zwrot poniesionych kosztów podróży służbowych. Na nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy (...) odbyłym w dniu 29.01.2002 r. K. D. otrzymał akcje w kapitale zakładowym spółki. Razem z z-ca dyrektora spółki odwołujący przygotował wnioski dotyczące zamknięcia oddziału B., a w dniach 14.03.2002 r. oraz 20.03.2002 r. prezes zarządu spółki (...) zwracał się do K. D. z poleceniami służbowymi. W piśmie do KRUS (...)w K. prezes zarządu spółki (...) poinformował, że K. D. jest zatrudniony od 1.01.2002 r. na umowę o pracę na cały etat. Wskazano również, że składki na ubezpieczenie społeczne są płacone według zasad dla pracowników zatrudnionych na umowie o pracę. Od 28.03.2002 r. odwołujący był niezdolny do pracy. Starał się o wypłatę wynagrodzenia chorobowego u pracodawcy jednak kierowane pisma

pozostawały bez odpowiedzi. Ubiegał się o zasiłek chorobowy w ZUS otrzymując odpowiedź, że w pierwszej kolejności powinno zostać mu wypłacone wynagrodzenie chorobowe przez pracodawcę. Odwołujący był niezdolny do pracy do dnia 27.08.2002 r. i każdorazowo lekarz wskazywał że odwołujący pracuje w (...) S.A w Ł. i jest ubezpieczony w ZUS (kod (...)). K. D. przed Sądem Rejonowym w Bełchatowie w sprawie IV P 363/02 domagał się od (...) S.A w Ł. zasądzenia wynagrodzenia za pracę, zwrotu kosztów podróży i zasiłku chorobowego. Postępowanie w tej sprawie było najpierw zawieszono na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. a następnie prawomocnie umorzono z uwagi na fakt, że K. D. nie złożył wniosku o podjęcie zawieszono postępowania w przepisany terminie.

K. D. w okresie od 28.08.2002 r. do 5.01.2005 r.

był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...)w P. jako dyrektor działu sprzedaży. Początkowo został zatrudniony za wynagrodzeniem w kwocie 1.000 zł brutto miesięcznie, a następnie aneksem z dnia 1.09.2003 . ustalono jego wynagrodzenie na kwotę 6.800 zł brutto miesięcznie.

W 2003 r. jego dochody według zeznania podatkowego (...)wyniosły 35.150 złotych. W 2004 r. odwołujący według karty wynagrodzenia, druków ZUS RMUA oraz (...)za ten rok uzyskał wynagrodzenie w kwocie 81.600 złotych. Przy przyjęciu powyższych kwot wynagrodzenia z lat 2003 i 2004 to wówczas wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia wyniósłby 106,98 % a wysokość świadczenia 3295,88 zł. Wysokość renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy po waloryzacji na dzień 1.11.2015 r. wyniosłaby 1700,49 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach ZUS, przedłożonych do sprawy przez odwołującego (k. 4-21, 48, 55, 88), wykazów dot. wypłaty ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (k. 75), zeznań świadka J. K. (k. 64), zeznań odwołującego (k. 59).

Sąd uznał, iż dokumentacja przedstawiona przez odwołującego mogła stanowić podstawę rozstrzygnięcia w sprawie, gdyż organ rentowy skutecznie nie podważył jej wiarygodności ani autentyczność. Odwołujący na sporne okoliczności przedstawił szereg dokumentów i zdaniem Sądu zasługiwały one na uwzględnienie. I tak w związku z zarzutem organu rentowego o braku możliwości zaliczenia okresu

od 1.01.1998 r. 28.02.1998 r. do stażu ubezpieczeniowego z powodu braku dowodów na wypłatę odszkodowania za skrócony okres wypowiedzenia, Sąd uzyskał od Wojewódzkiego Urzędu Pracy w P. zestawienie tych pracowników, którzy otrzymali odszkodowanie z tego tytułu i w wykazie dotyczącym wypłaty za miesiąc grudzień 1997 r. wymienia się m.in. odwołującego. Brak jest przy tym powodów, aby uznać przedmiotowy dokument za niewiarygodny tylko z tego powodu, że jest to kserokopia skoro okoliczności dotyczące wypłat odszkodowań zostały potwierdzone również zeznaniami świadka J. K.. Odnosnie dokumentów mających potwierdzić zatrudnienie odwołującego w (...) S.A od 1.01.2002 r.

to jakkolwiek nie ma wśród nich takich, które w sposób niewątpliwy dawałyby podstawę do określenia kiedy zakończył się stosunek pracy z tą spółką, tym niemniej całość okoliczności wynikających z dokumentów i ich wzajemne powiązania pozwalają odtworzyć okres zatrudnienia. Nie ulega wątpliwości, że przedkładając umowę o pracę odwołujący wykazał fakt jego zatrudnienia w spółce (...)od 1.01.2002 r. Dalsze dokumenty znajdujące się w aktach sprawy (m.in. pisma kierowane przez pracodawcę, odbyte wyjazdy służbowe) wskazują, że K. D. faktycznie realizował zawartą umowę o pracę. Z kolei zwolnienia lekarskie wskazują, że od 28.03.2002 r. do 27.08.2002 r. odwołujący był niezdolny

do pracy lecz co wynika z treści tych dokumentów nadal pozostawał pracownikiem (...) S.A. Sąd również i w tym przypadku nie miał wątpliwości co do wiarygodności dokumentów i na ich podstawie można było ustalić, że od 1.01.2002 r. do 27.08.2002 r. K. D. był pracownikiem (...) S.A. Sąd ocenił powyższy materiał dowodowy jako kompletny i spójny, a poprzez to mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Należy przy tym zauważyć, że w tym spornym okresie odwołujący nie był nigdzie indziej zatrudniony co dodatkowo uzasadnia przekonanie, że jego okres zatrudnienia kształtował się właśnie w powyższy sposób.

Z kolei w przypadku spornej kwestii jaka wysokość wynagrodzenia powinna stanowić podstawę wymiaru składek za okres pracy w przedsiębiorstwie (...)w latach 2003 i 2004 r. to za rok 2004 odwołujący przedłożył kartę wynagrodzeń pracownika i druki RMUA z których wynika, że miesięcznie osiągał wynagrodzenie w kwocie 6.800 złotych. Zawarto tam również informacje o wysokości składek uiszczanych na ubezpieczenia społeczne. Zgromadzona dokumentacja

została sporządzona w sposób rzetelny i nie budzący wątpliwości wobec czego zasługiwała na uwzględnienie. Odnośnie 2003 r. to wprowadzając odwołujący nie dysponował analogicznymi dowodami, lecz w ocenie Sądu na podstawie pozostałych dokumentów można było odtworzyć poziom zarobków uzyskiwanych przez odwołującego, albowiem przedłożył on umowę o pracę z dnia 28.08.2002 r. w której wskazano kwotę wynagrodzenia w kwocie 1000 złotych brutto oraz aneks do umowy o pracę z dnia 1.09.2003 r. w którym zwiększono wynagrodzenie K. D. do kwoty 6.800 złotych. Prawdziwości tej dokumentacji, co do zasady nie kwestionował organ rentowy.

Zeznania świadka J. K. Sąd uznał za szczere i przekonujące i obok dokumentów stanowiły one również potwierdzenie tego, że odwołujący był w grupie pracowników, którzy otrzymali odszkodowanie za skrócony okres wypowiedzenia.

Również zeznania odwołującego Sąd ocenił jako wiarygodne, gdyż korespondowały one z treścią dokumentów znajdujących się w aktach sprawy.

Przedmiotem sporu była kwestia wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy, a zarzuty odwołującego ostatecznie sprecyzowane w toku postępowania dotyczyły trzech kwestii. Po pierwsze możliwości uwzględnienia do stażu ubezpieczeniowego okresu od 1.01.1998 r. do 28.02.1998 r. w związku ze skróceniem okresu wypowiedzenia w przedsiębiorstwie (...), po drugie zaliczenia okresu pracy od 1.01.2002r. do 27.08.2002 r. w spółce (...)w Ł. i po trzecie zagadnienia wysokości podstawy wymiaru składek za lata 2002 i 2003 w związku z zatrudnieniem odwołującego w Przedsiębiorstwie (...)

Zgodnie z treścią art. 112 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U.2015.748) jeżeli emeryt lub rencista zgłosi wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia przez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów składkowych lub nieskładkowych, kwotę przysługującego świadczenia zwiększa się doliczając:

1) do kwoty emerytury, o której mowa w art. 53, lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy:

a) po 1,3% podstawy wymiaru, ustalonej w wyniku waloryzacji, za każdy rok okresów składkowych, o których mowa w art. 6,

b) po 0,7% podstawy wymiaru, ustalonej w wyniku waloryzacji, za każdy rok okresów nieskładkowych, o których mowa w art. 7;

2) do kwoty renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy oraz do kwoty renty rodzinnej części wzrostu, o którym mowa w pkt 1, ustaloną przy zastosowaniu wskaźnika procentowego, określonego odpowiednio w art. 62 ust. 2 lub w art. 73 ust. 1.

Odnosząc się do pierwszego zarzutu to należy zauważyć, że K. D. w okresie od 1.09.1995 r. do 31.12.1997 r. był pracownikiem Przedsiębiorstwa (...) (poprzednia nazwa (...) S.A). Z treści świadectwa pracy wynika, że stosunek pracy ustał w wyniku wypowiedzenia dokonanego przez zakład pracy na podstawie art. 1 ustawy z 28.12.1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy. Pracodawca jednocześnie na podstawie art. 36⁽¹⁾§ 1 k.p. skrócił okres wypowiedzenia umowy o pracę (o sporny okres od 1.01.1998 r. do 28.02.1998 r.). Natomiast zgodnie z art. 36⁽¹⁾k.p. jeżeli wypowiedzenie pracownikowi umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony lub umowy o pracę zawartej na czas określony następuje z powodu ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy albo z innych przyczyn nie dotyczących pracowników, pracodawca może, w celu wcześniejszego rozwiązania umowy o pracę, skrócić okres trzymiesięcznego wypowiedzenia, najwyżej jednak do 1 miesiąca. W takim przypadku pracownikowi przysługuje odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia za pozostałą część okresu wypowiedzenia. Okres, za który przysługuje odszkodowanie, wlicza się pracownikowi pozostającemu w tym okresie bez pracy do okresu zatrudnienia.

Organ rentowy słusznie argumentował, że aby zaliczyć powyższy okres wnioskodawca powinien udowodnić otrzymanie stosownego odszkodowania o którym mowa w tym przepisie. Na podstawie przedłożonego wykazu

niezaspokojonych roszczeń pracowniczych za miesiąc grudzień 1997 r. oraz zeznań świadka J. K. Sąd ustalił, że K. D. otrzymał odszkodowanie z tego tytułu, wobec czego ten dwumiesięczny okres, za który wypłacono odszkodowanie powinien zostać zaliczony do okresu zatrudnienia zgodnie z art. 36¹ § 1 k.p.

Według art. 7 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, okresami nieskładkowymi są okresy niewykonywania pracy po ustaniu zatrudnienia, "jeżeli za te okresy, na podstawie przepisów Kodeksu pracy, zostało wypłacone odszkodowanie". Sąd Najwyższy w wyroku z 3.07.2002 r. (II UK 324/11, Lex nr 1265566) stwierdził że, powołany przepis nie budzi wątpliwości interpretacyjnych na gruncie wykładni językowej, która w świetle orzecznictwa i doktryny ma - przy interpretacji przepisu - przesądzające znaczenie. Jeżeli językowe znaczenie tekstu jest jasne, wówczas - zgodnie z zasadą clara non sunt interpretanda - nie ma potrzeby sięgania po inne, pozajęzykowe metody wykładni. Niewykonywanie pracy po ustaniu zatrudnienia, za które na podstawie przepisów k.p., zostało wypłacone odszkodowanie, obejmuje nie tylko odszkodowania wypłacone na podstawie art. 45 i 56 k.p., ale również odszkodowanie należne w związku ze skróceniem okresu wypowiedzenia - art. 36¹ § 1 k.p. Organ rentowy, kwestionując jednakże zasadność uwzględniania okoliczności wynikających z wykazu podnosił, że dokument ten stanowi jedynie kserokopię. W ocenie Sądu stanowisko organu rentowego jest w omawianej kwestii zbyt rygorystyczne, albowiem brak jest podstaw do przyjęcia, że dokument ten nie jest autentyczny, w szczególności, że fakt wypłaty odszkodowań wynika również z zeznań świadka J. K..

Odnośnie drugiego zagadnienia spornego między stronami tj. możliwości uwzględnienia okresu zatrudnienia odwołującego w (...) od 1.01.2002 r. to Sąd dostrzega fakt, że odwołujący nie przedłożył dokumentu na podstawie którego można by ustalić końcową datę zatrudnienia w tej spółce (np. w postaci świadectwa pracy), tym niemniej przedstawiono szereg innych dokumentów, które pozwalały na odtworzenie ram czasowych zatrudnienia.

Zauważyć trzeba, że zgodnie z § 22 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U.2011.237.1412) jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności:

- 1) legitymacja ubezpieczeniowa;
- 2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Jednocześnie w orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być dowodzone wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Ograniczenia dowodowe zawarte w rozporządzeniu w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe dotyczą wyłącznie postępowania przed tymi organami. Nie mają więc zastosowania w postępowaniu sądowym, opartym na zasadzie swobodnej oceny dowodów (por. wyroki SN: z dnia 7.12.2006 r. I UK 179/2006, z dnia 14.06.2006 r.

I UK 115/2006 OSNP 2007/17-18 poz. 257, z dnia 25.07.1997 r. II UKN 186/97 OSNAPiUS 1998/11 poz. 342 i z dnia 2.02.1996 r. II URN 3/95 OSNAPiUS 1996/16 poz. 239).

W oparciu o dokumenty wnioskodawca udowodnił, iż w okresie od 1.02.2002 r. do 27.08.2002 r. był zatrudniony w (...) S.A. w Ł. I tak z umowy

o pracę z dnia 31.12.2001 r. jednoznacznie wynika, okoliczność nawiązania stosunku pracy. Dokument ten jest wiarygodny, gdyż okoliczność wykonywania pracy potwierdzają pozostałe, późniejsze dokumenty tj. kierowane do niego pisma przez prezesa spółki, odbyte podróże służbowe oraz nabycie przez niego akcji spółki. Również z pisma kierowanego do KRUS pracodawca potwierdził zatrudnienie odwołującego oraz opłacanie przez niego składek za pracownika. Z kolei przedłożone zwolnienia lekarskie potwierdzają niezdolność odwołującego do pracy od 28.3.2002 r. do 27.08.2002 r. a jednocześnie stanowią kolejny dowód na to, że okres choroby przypadał na czas zatrudnienia w

spółce (...). W ocenie Sądu, dowody te były w pełni wiarygodne i przekonujące. Były tym samym wystarczające, aby uwzględnić roszczenie odwołującego, który nie może ponosić negatywnych konsekwencji braku pełnej dokumentacji pracowniczej obejmującej sporny okres w szczególności, że niepowodzeniem zakończyło się dotarcie do innej dokumentacji za ten okres.

Również żądanie odwołującego uwzględnienia do wysokości świadczenia wynagrodzenia w przedsiębiorstwie (...) według dostarczonej przez niego dokumentacji uznać należało za zasadne.

Zgodnie z art. 111 ust. 1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego: 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia, 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176, 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty - a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Obecnie środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty zgodnie z § 21 ust. 1 w/w rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Warto również zauważyć, że w przypadku braku dokumentacji placowej istnieje możliwość ustalenia wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego w oparciu o dokumentację zastępczą znajdującą się w jego aktach osobowych, tj. umowy o pracę czy angaże, w których zawarte są dane dotyczące wynagrodzenia. W takim jednak wypadku uwzględnić można tylko takie składniki, które są pewne, stałe, wypłacane były w danym okresie i w określonej wysokości (por. wyrok SA we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 r. III AUa 1555/2011).

Wysokości wynagrodzenia lub danego składnika wynagrodzenia nie można zatem ustalać w sposób przybliżony, ale pewny, na podstawie konkretnego dokumentu bądź jego kopii, który zachował się w dokumentacji osobowej ubezpieczonego.

W niniejszej sprawie odwołujący dysponował, jak sam zresztą wskazał dowodami w postaci karty wynagrodzeń za rok 2004 r. oraz oryginałami raportów RMUA z których jednoznacznie wynika osiągnięte przez niego wynagrodzenie w kwocie 6.800 złotych miesięcznie a więc 81.600 złotych przez cały rok. Z kolei za rok 2003 Sąd uznał, że na podstawie umowy o pracę oraz angażu z 1.09.2003 r. z których wynika jakie wynagrodzenie otrzymywał odwołujący nie istnieją trudności w ustaleniu wysokości zarobków. Do sierpnia 2003 r. odwołujący otrzymał wynagrodzenie w łącznej kwocie 8000 złotych, zaś od września 2003 r. w związku z zwiększeniem wynagrodzenia do kwoty 6.800 zł miesięcznie, jego zarobki wyniosły łącznie 27.200 złotych. Wynikające z przedłożonych dowodów kwoty wynagrodzeń za poszczególne lata są przy tym zbieżne z kwotami wynikającymi z zeznań podatkowych a w przypadku 2004 r. tożsame z tym dokumentem. Odnośnie więc wysokości wynagrodzenia wnioskodawcy za lata 2003 i 2004 r. Sąd miał na uwadze, że w rzeczywistości wynagrodzenie to kształtowało się na wyższym poziomie niż przyjmował to organ rentowy. W oparciu o wskazane wyżej dowody w piśmie z dnia 23.11.2015 r. organ rentowy dokonał hipotetycznego wyliczenia wysokości należnej odwołującemu renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy przy przyjęciu wynagrodzenia w 2003 r. w kwocie 35.150 złotych a w 2004 r. 81.600 złotych. Ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia na poziomie 106,98% okazał się wyższy niż wyliczony uprzednio (95,56%), czego wymaga przepis art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, umożliwiający ponowne obliczenie emerytury.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.

SSO Anna Walczak - Sarnowska